

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212538
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613212538.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému Y. V., W.. XX. X. XXXX, trvale bytom R. XX, I. N. Y., o zaplatenie 328,38 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 296,86 eura, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 20 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 19,50 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 74,52 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť advokátovi žalobcu do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 1. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 328,38 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 296,86 eura od 11. 4. 2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný uzatvoril dňa 27. 4. 2006 so L. L., a. s. úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 17,7 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal uhrádzať formou pravidelných mesačných splátok, s konečnou splatnosťou úveru 10. 4. 2011. Žalovaný svoj záväzok voči právnenému predchodcovi žalobcu nesplatil v lehote splatnosti úveru do 10. 4. 2011, čím sa dostal do omeškania s vrátením nesplatennej časti istiny vo výške 296,86 eura, úrokov vo výške 31,52 eura. L. L., a. s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 3. 2013 postúpila na neho žalovanú pohľadávku vo výške dlžnej sumy 269,01 eura, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 16. 1. 2014, žalobca uviedol, že jeho pohľadávka predstavuje neuhradenú časť istiny úveru poskytnutého žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vo výške 929,43 eura splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške 25,13 eura, so splatnosťou k 10. dňu mesiaca, so splatnosťou prvej mesačnej splátky k 10. 5. 2006 a s konečnou splatnosťou úveru 10. 4. 2011. Nesplatená istina predstavuje 296,86 eura a nesplatené úroky 31,52 eura, ktoré predstavujú úroky, s ktorých zaplatením bol žalovaný v omeškaní ku dňu konečnej splatnosti úveru, vyčíslené v ročnej úrokovej sadzbe 17,7 %. Po konečnej splatnosti úveru žalovaný nezaplatil žiadnu úhradu, preto je v omeškaní so zaplatením dlžnej istiny úveru v sume 296,86 eura a úrokov vo výške 31,52 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 22. 4. 2014, žalobca uviedol, že ku dňu splatnosti poslednej mesačnej splátky, t. j. k 10. 4. 2011, predstavoval dlžný zostatok úveru 296,86 eura, čo je neuhradená časť úveru. Žalovaná suma vo výške 328,38 eura pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 296,86 eura a z nesplatených úrokov vo výške 31,52 eura. Neuhradená časť úveru vo výške 296,86 eura pozostáva z nesplatenej istiny úveru, z riadnych úrokov vyčíslených za obdobie od poskytnutia úveru, t. j. od 27. 4. 2006 do 10. 4. 2011 a z poplatkov, vyčíslených za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy, t. j. od 27. 4. 2006 do 10. 4. 2011. Úroky vo výške 31,52 eura predstavujú riadne úroky za obdobie od 11. 4. 2011 do 31. 10. 2011.

Žalovaný výhrady voči podanej žalobe nemal.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť, ako aj neúčasť žalobcu, na súdnom pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania navrhol, aby súd rozhodol aj v ich neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol a v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, prihladajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že pôžička vo výške 28.000 Sk mu L. L. poskytnutá bola. Momentálne však nemá prostriedky na úhradu dlhu jednorazovo. Je približne 2 roky nezamestnaný, je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,52 eura mesačne, z ktorých uhrádza výživné na maloleté dieťa vo výške 60 eur mesačne. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá ho živí. Navrhol povoliť na splácanie dlhu splátky vo výške 20-30 eur mesačne, ktoré by platil z prostriedkov, ktoré mu požičia mama. Majetok nevlastní.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to špecifikáciou odovzdanej pohľadávky, zmluvou o splátkovom úvere, oznámením o postúpení pohľadávky, vrátane poštovej doručky, výpisom obrátov na úverovej zmluvy, vyčíslením pohľadávky, výpisom platieb žalovaného, výpisom úrokov za obdobie od 11. 4. 2011, sadzobníkom poplatkov a náhrad L. L., a. s. od 1. 10. 2010, zistiť nasledovný skutkový stav:

L. L., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 27. 4. 2006 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 28.000 Sk, pri výške dojednanej úrokovej sadzby 17,7 % ročne. Účastníci si dojednali poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 757 Sk, počnúc od 10. 5. 2006 do 10. 4. 2011. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 10,16 %.

Dňa 5. 4. 2013 oznámila L.Á. L., a. s. žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 0329/2013/CE, uzatvorenej dňa 28. 3. 2013, postúpila pohľadávku zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX na žalobcu.

Podľa špecifikácie odovzdanej pohľadávky, vypracovanej L. L., a. s., predstavovala výška pohľadávky L. L., a. s. 460,67 eura, z toho istina 296,86 eura, úroky 163,81 eura, riadny úrok 31,52 eura.

Podľa vyčíslenia žalovanej pohľadávky, predstavuje istina nesplatennej časti úveru 296,86 eura a zmluvné úroky za obdobie od 11. 4. 2011 do 31. 10. 2011 31,52 eura.

Podľa prehľadu úrokov, úroky za obdobie od 11. 4. 2011 do 31. 10. 2011 boli vyčíslené na 31,52 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba X. Z. F. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný ako dlžník a L. L., a. s. ako veriteľ uzatvorili dňa 27. 4. 2006 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver v celkovej výške 28.000 Sk, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 757 Sk. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Posledná splátka úveru bola splatná dňa 10. 4. 2011. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 296,86 eura. Uvedená suma predstavuje dlžnú istinu, úroky a poplatky vyčíslené od uzavretia úverovej zmluvy, t. j. od 27. 4. 2006 do konečnej splatnosti úveru, t. j. k 10. 4. 2011 (ako to uviedol žalobca v doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 22. 4. 2014). V zostávajúcej časti, t. j. v časti úrokov v sume 31,52 eura a úrokov z omeškania, súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. V doplnení žaloby žalobca uviedol, že úroky vo výške 31,52 eura sú vyčíslené za obdobie od 11. 4. 2011 do 31. 10. 2011, t. j. po konečnej splatnosti úveru. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté

peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148). Preto žalobcovi úroky za obdobie po splatnosti úveru neprislúchajú. Z doplnenia žaloby, doručeného súdu dňa 22. 4. 2014, vyplýva, že suma vo výške 296,86 eura pozostáva nielen z nesplatenej istiny úveru, ale aj z úrokov a poplatkov, ku dňu konečnej splatnosti úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník, neumožňujú priznať príslušenstvo - úroky z omeškania z príslušenstva, ktorým nepochybne zmluvné úroky sú. Keďže žalobca, napriek výzve súdu, nešpecifikoval, aká časť zo žalovanej sumy pripadá na istinu (bez úrokov a poplatkov), nebolo možné v priznanej sume sumu istiny, z ktorej by prislúchali žalobcovi úroky z omeškania, odlíšiť. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd žalobcovi úroky z omeškania nepriznal v celom rozsahu.

Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú oznámením o postúpení pohľadávky, ktorým L. L., a. s. žalovanému oznámila postúpenie pohľadávky na žalobcu, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 3. 2013.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu v splátkach po 20 eur mesačne, prihliadajúc k výške priznanej sumy, výške príjmov a výdavkov žalovaného, k výške navrhutej splátky, ako aj k osobe žalobcu. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené, vzhľadom na osobu žalobcu, jeho práva a súčasne povolením splácania dlhu v splátkach nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovaného.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd v konaní úspešnejšiemu žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko aj keď bol v konaní čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech v pomerne nepatrnej časti (o zaplatenie 31,52 eura, čo nepredstavuje ani 10 % zo žalovanej sumy). Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 19,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 74,52 eura, a to tarifnú odmenu za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - podanie žaloby po 23,24 eura (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/ citovanej vyhlášky, v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k dvom úkonom právnej služby vykonaným v roku 2013 po 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 62,10 eura, čo činí 12,42 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám advokáta žalobcu. Z rovnakých dôvodov, pre ktoré súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach, mu uložil aj na zaplatenie trov konania dlhšiu ako zákonnú 3 dňovú lehotu, a to lehotu 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.